

Til nr. 26

Af den foreslåede § 47, stk. 2, 2. pkt., følger, at udenrigsministeren efter aftale med indenrigsministeren og efter aftale med et andet land kan bemyndige udenlandske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet til at udstede visum og opholdstilladelse.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at opnå, at der i lande, hvor Danmark ikke er repræsenteret ved egne diplomatiske eller konsulære repræsentationer, kan gives andre Schengen-landes repræsentationer bemyndigelse til at udstede visum og opholdstilladelse. Dette vil kræve, at der indgås en aftale med det land, hvis repræsentationer ønskes bemyndiget. En sådan aftale, der skal indgås af udenrigsministeren, kan efter forslaget kun indgås efter aftale med indenrigsministeren.

Til nr. 27

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslagets § 1, nr. 13 og 16.

Til nr. 28

Den foreslåede ændring af § 48, stk. 2, 7. pkt., medfører, at politiet, såfremt Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om undladelse af afvisning eller udvisning og udsendelse, skal gøre en asylansøger bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp.

Efter den foreslåede § 48, stk. 2, 8. pkt., kan indenrigsministeren fastsætte regler, hvorefter politiet forud for Udlændingestyrelsens afgørelse skal gøre en asylansøger, der opholder sig her i landet, bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp.

Bestemmelserne svarer til de gældende regler om Dansk Flygtningehjælps adgang til at yde rådgivning til personer, der søger asyl her i landet. § 48, stk. 2, 8. pkt., viderefører således den ved § 1, nr. 15, i lov nr. 382 af 14. juni 1995 (om ændring af udlændingeloven), indførte adgang til som en forsøgsordning at lade asylansøgere søge rådgivning hos Dansk Flygtningehjælp, allerede inden det er besluttet efter § 48, stk. 2, 1. pkt., om de pågældende skal tillades indrejse i Danmark med henblik på asylsagens behandling. Ved bekendtgørelse nr. 682 af 17. august 1995 er forsøgsordningen i første omgang iværksat i Københavns Lufthavn i Kastrup.

Da der ikke er tale om nogen realitetsændring ved ændringsforslaget, og da forslaget ikke skyldes Danmarks tiltræden til Schengen-konventionen, foreslås det, at ændringen træder i kraft dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende, jf. forslagets § 3.

Til nr. 29

Der er tale om en konsekvensændring som følge af § 1, nr. 15, i lov nr. 290 af 24. april 1996, hvorved «§§ 7-8» i § 48, stk. 2, blev ændret til »§ 7«.

Da ændringen ikke skyldes Danmarks tiltræden til Schengen-konventionen, foreslås det, at ændringen træder i kraft dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende, jf. forslagets § 3.

Til nr. 30

Den foreslåede § 48 a indeholder de processuelle regler, der er modstykket til den foreslåede materielle regel i § 29 om overførsel og tilbageførsel af udlændinge til et andet Schengen-land efter Schengen-konventionen, jf. forslagets § 1, nr. 16.

Påberåber en udlænding sig at være omfattet af § 7, træffer Udlændingestyrelsen efter den foreslåede bestemmelse i § 48 a, stk. 1, snarest muligt afgørelse om overførsel eller tilbageførsel efter reglerne i kapitel 5 a eller om afvisning efter reglerne i kapitel 5 eller udvisning efter § 24, nr. 5, og i givet fald udsendelse.

Efter konventionens artikel 29, stk. 1, forpligter Schengen-landene sig til at behandle enhver asylansøgning, der indgives af en udlænding i et Schengen-land.

Dette medfører dog ikke, at et Schengen-land under alle omstændigheder skal tillade en asylansøger at indrejse i eller opholde sig i landet. Landene har fortsat ret til efter deres nationale lovgivning og i overensstemmelse med deres internationale forpligtelser at afvise eller udsende en asylansøger til et tredjeland, jf. artikel 29, stk. 2.

Artikel 29, stk. 3, bestemmer, at uanset til hvilket Schengen-land en asylansøger har indgivet sin asylansøgning, er kun et land ansvarligt for behandlingen af ansøgningen.

Afgørelsen af, hvilket land der er ansvarligt for behandlingen af en asylansøgning, træffes ud fra de i artikel 30 nærmere anførte kriterier.

Efter artikel 31, stk. 2, kan et land, der ikke er ansvarligt for behandlingen af en asylansøgning, anmode det ansvarlige land om at overtage den pågældende asylansøger med henblik på behandling af asylansøgningen. Fremsættes anmodning om overtagelse ikke inden 6 måneder efter indgivelsen af asylansøgningen, er det land, som ansøgningen er indgivet til, ansvarligt for behandlingen af ansøgningen, jf. stk. 3.

Det skal bemærkes, at det følger af artikel 32, at den materielle behandling af asylansøgninger skal ske i overensstemmelse med den nationale lovgivning i det ansvarlige land.